Till: Klimat- och näringslivsdepartementet
Ärendenummer KN2026/01568
Stockholm den 19 oktober 2026

Kontaktperson: Albin Carlén
Albin.carlen@heidelbergmaterials.com
Klimat- och Energichef
Norra Europa

Remissyttrande över Europeiska kommissionens förslag till revidering av EU:s utsläppshandelssystem (EU ETS) för perioden efter 2030

Heidelberg Materials (HM) har beretts tillfälle att yttra sig över Europeiska kommissionens förslag till revidering av EU:s utsläppshandelssystem (EU ETS) för perioden efter 2030. I avsnitt 1 redovisas utgångspunkterna för HM:s yttrande. Avsnitt 2 sammanfattar huvuddragen i kommissionens förslag och avsnitt 3 innehåller HM:s synpunkter.

1. Utgångspunkter

Heidelberg Materials (HM) är en av världens största tillverkare av byggmaterial, med omkring 49 000 medarbetare i närmare 50 länder. Koncernen är en betydande aktör inom EU utsläppshandelssystem (EU ETS) och har samtidigt en ledande roll i cement- och betongindustrins omställning mot lägre klimatutsläpp och ökad cirkularitet. Redan i dag erbjuder HM cement- och betongprodukter med lågt klimatavtryck under produktnamnen evoBuild, samt evoZero, cement med nära nollutsläpp, genom infångning och permanent lagring av koldioxid.

HM har åtagit sig att nå nettonollutsläpp av växthusgaser i hela värdekedjan senast 2050. Bolagets långsiktiga klimatmål har validerats av Science Based Targets initiative (SBTi) och bedömts vara förenliga med en 1,5-gradersbana. HM har bland annat åtagit sig att till 2050 minska bruttoutsläppen i scope 1 och 2 per ton cementbaserat material med 95 procent jämfört med 2020 samt att minska de absoluta utsläppen i scope 3 med 90 procent under samma period.

HM planerar och genomför en omfattande industriell omställning i Sverige som bygger på flera kompletterande åtgärder, inom cementproduktion bland annat:

- ökad användning av alternativa och biobaserade bränslen,
- ökad användning av alternativa råmaterial vid klinkertillverkning,
- minskad andel klinker i cement genom bland annat ökad användning av alternativa bindemedel,
- ökad energi- och resurseffektivitet samt cirkulär användning av material,
- en storskalig infångning och permanent geologisk lagring av koldioxid (CCS) planeras men har pausats.

För att nå nettonollutsläpp är CCS avgörande för att hantera de processutsläpp från cementproduktionen som inte kan undvikas. Tekniken kräver dock omfattande investeringar och är beroende av att infrastrukturen för transport och permanent lagring av koldioxid byggs ut i takt med industrins behov. Dagens marknadsvillkor och regelverk (inklusive EU ETS) ger inte tillräckliga förutsättningar för en storskalig utbyggnad av CCS.

Ett konkret exempel är HMs cementfabrik i Brevik i Norge, där världens första CCS-anläggning i industriell skala inom cementindustrin invigdes 2025. Anläggningen har kapacitet att fånga in omkring 400 000 ton koldioxid per år för permanent geologisk lagring. Erfarenheterna från Brevik är av stor betydelse för koncernens kommande CCS-projekt. Projektet har möjliggjorts genom ett nära samarbete mellan HM och den norska staten, där statlig riskavlastning har bidragit till att skapa förutsättningar för investeringen. Brevik visar därmed hur offentliga insatser kompletterar EU ETS och möjliggör storskaliga investeringar i industriell klimatomställning.

Även i Sverige har HM en central och framskjuten roll i klimatomställningen. Cementfabriken i Slite på Gotland har kapacitet att producera omkring tre fjärdedelar av den cement som den svenska marknaden behöver. Anläggningen har därmed central betydelse för svensk bygg- och anläggningssektor och för den långsiktiga cementförsörjningen. En storskalig omställning av anläggningen är också avgörande för möjligheten att nå Sveriges klimatmål.

HM planerar, utöver klimatåtgärder som genomförs löpande, att etablera en storskalig CCS-anläggning vid Slitefabriken. Projektet är pausat, men målet är att möjliggöra cementproduktion med nettonollutsläpp och, genom infångning och permanent lagring av biogen koldioxid, även negativa utsläpp. Fullt utbyggd är anläggningen avsedd att kunna fånga in upp till 1,8 miljoner ton fossil och biogen koldioxid per år. Fabrikens utsläpp motsvarar omkring fyra procent av Sveriges territoriella växthusgasutsläpp.

EU utsläppshandelssystem (EU ETS) är ett centralt styrmedel för cementindustrins omställning. Systemet behöver upprätthålla en robust och förutsägbar koldioxidprissignal som driver investeringar, samtidigt som det ger tillräcklig flexibilitet och stöd för sektorer med kvarstående, svårreducerade processutsläpp på vägen mot 2050.

EU ETS behöver dock samverka med andra styrmedel och förutsättningar. För att möjliggöra omställningen krävs bland annat:

- en växande efterfrågan på byggmaterial med lågt klimatavtryck, genom exempelvis offentlig upphandling och skarpa gränsvärden för byggnaders klimatpåverkan vid nybyggnation,
- fungerande åtgärder mot koldioxidläckage och likvärdiga konkurrensvillkor, genom exempelvis CBAM,
- tillgång till infrastruktur för transport och permanent lagring av koldioxid,
- offentliga stöd- och finansieringsinstrument som kan minska riskerna med stora investeringar i ny teknik, exempelvis CCS.

Svenska staten har en nyckelroll för att möjliggöra att stora klimatinvesteringar genomförs i Sverige. Det förutsätter att relevant EU-lagstiftning genomförs på ett sätt som ger långsiktiga och konkurrenskraftiga investeringsvillkor och kompletteras med ändamålsenliga nationella styrmedel. Just nu saknas viktiga förutsättningar i omställningen. Genom att minska risker, stärka efterfrågan och möjliggöra nödvändig infrastruktur kan staten bidra till att investeringar förläggs till Sverige. Därmed kan Sveriges förutsättningar att vara världsledande i industrins klimatomställning omsättas i genomförda projekt, stärkt konkurrenskraft och minskade utsläpp.

Tillsammans skapar dessa förutsättningar möjligheter för cementindustrin att nå nettonollutsläpp, samtidigt som industrins konkurrenskraft och Europas långsiktiga försörjning av strategiskt viktiga byggmaterial kan säkerställas.

2. EU ETS-förslaget

Europeiska kommissionen presenterade den 17 juli 2026 sitt förslag till översyn av EU utsläppshandelssystem (EU ETS) för perioden efter 2030. Förslaget syftar till att anpassa systemet till EU klimatmål för 2040 och samtidigt stärka den europeiska industrins konkurrenskraft och klimatomställning. Förslaget omfattar bland annat en justering av utsläppstaket och den linjära reduktionsfaktorn (LRF), integrering av permanenta koldioxidupptag, finansiering av internationella utsläppskrediter, förändringar av reglerna för gratis tilldelning och gränsjusteringsmekanismen för koldioxid (CBAM) samt nya finansieringsinstrument för industriell omställning.

Kommissionen föreslår att den linjära reduktionsfaktorn sänks från dagens nivå på 4,4 procent till 3,7 procent under perioden 2031–2035 och därefter till 1,7 procent under perioden 2036–2040. Den senare sänkningen förutsätter att internationella utsläppskrediter av tillräckligt hög kvalitet finns tillgängliga. I annat fall föreslås reduktionsfaktorn uppgå till 2,7 procent från 2036. Förslaget innebär att utsläppsrätter fortsatt kan utfärdas under 2040-talet och att EU ETS därmed kan fungera som ett långsiktigt styrmedel även för sektorer med kvarstående processutsläpp.

Förslaget innehåller också en utökad roll för permanenta koldioxidupptag genom ett centralt europeiskt uppköpsprogram för BioCCS och DACCS, som kopplas till utsläppstaket i EU ETS. Verksamhetsutövare föreslås även, under vissa förutsättningar, kunna använda egna CRCF-certifierade BioCCS-upptag för att kompensera för sina fossila utsläpp inom EU ETS, dock utan att utsläppsbalansen blir negativ. Vidare föreslås att intäkter från auktionering av upp till 260 miljoner utsläppsrätter inom det befintliga utsläppstaket ska användas för att finansiera inköp av internationella utsläppskrediter motsvarande upp till 260 miljoner ton koldioxidekvivalenter under perioden 2036–2040, förutsatt att fastställda kvalitetskrav uppfylls.

För att motverka koldioxidläckage föreslår kommissionen att utfasningen av gratis tilldelning för sektorer som omfattas av CBAM ska ske långsammare och vara avslutad 2038. Samtidigt föreslås nya villkor för gratis tilldelning genom krav på investeringsplaner för utsläppsminskningar

(Decarbonisation Investment Plans) och genomförande av planerade åtgärder. Förslaget innebär också ökad finansiering av industriell omställning, bland annat genom en ny europeisk finansieringsmekanism, Industrial Decarbonisation Bank, med Investment Booster som en inledande del, samt fortsatt finansiering genom Innovationsfonden.

3. Synpunkter

3.1 Generella synpunkter

Heidelberg Materials stöder i huvudsak kommissionens förslag. Det bekräftar EU ETS fortsatt som hörnstenen i EU:s politik för utfasning av fossila utsläpp och stärker kopplingen mellan systemets intäkter och finansieringen av industriell omställning. Översynen måste samtidigt förena hög klimatambition med europeisk konkurrenskraft.

Förslaget innehåller flera positiva inslag, särskilt de nya finansieringsinstrumenten för industriell omställning och integreringen av permanenta koldioxidupptag i EU ETS. Samtidigt behöver förslaget stärkas när det gäller CBAM:s faktiska effektivitet, villkoren för gratis tilldelning, finansieringsinstrumentens förmåga att möjliggöra investeringar samt beroendet av extern CO_2-infrastruktur.

Det är även viktigt att kommissionens förslag innebär att utsläppsrätter fortsatt kan utfärdas efter 2040. Heidelberg Materials har inte efterfrågat en förändring av den tidigare beslutade utsläppsbanan, utan har planerat och bedrivit sin omställning utifrån det regelverk och den ambitionsnivå som hittills gällt. Givet att kommissionen nu föreslår en reviderad utsläppsbana bedömer HM dock att den föreslagna utvecklingen av den linjära reduktionsfaktorn är en rimlig avvägning. Den upprätthåller en tydlig koldioxidprissignal samtidigt som den tar hänsyn till kvarstående, svårreducerade processutsläpp efter 2040.

För cementindustrin är den centrala frågan att skapa ett sammanhängande och investeringsfrämjande regelverk för omställningen. Det förutsätter ett väl fungerande CBAM, tydliga och proportionerliga villkor för gratis tilldelning, finansiering av både investerings- och driftskostnader, en snabb utbyggnad av infrastruktur för transport och lagring av koldioxid samt en robust och långsiktig koldioxidprissignal.

Ett sådant ramverk ger förutsättningarna för att genomföra de investeringar i CCS och annan avancerad utsläppsreducerande teknik som krävs för att cementindustrin ska kunna nå nettonollutsläpp.

Nedan följer detaljerade synpunkter på förslaget.

3.2 Gratis tilldelning och riktmärken

CBAM och gratis tilldelning

Gratis tilldelning ska även efter 2030 motverka koldioxidläckage och värna den europeiska industrins konkurrenskraft. Reglerna måste vara tydliga, proportionerliga och praktiskt genomförbara.

Heidelberg Materials noterar att kommissionen föreslår att utfasningen av gratis tilldelning för sektorer som omfattas av CBAM förlängs, så att den tilldelningen upphör först från 2038. Förlängningen minskar dock inte behovet av en effektiv tillämpning och kontroll av CBAM.

CBAM måste effektivt motverka kringgående av regelverket och omdirigering av handelsflöden, inklusive så kallad resource shuffling, där produktion med lägre utsläpp styrs till EU-marknaden utan att de totala utsläppen minskar. Mekanismen måste också säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor mellan varor som produceras inom EU och importerade varor samt följas upp med tydliga resultatindikatorer.

Om uppföljningen visar att CBAM inte fungerar tillfredsställande och att det finns belägg för koldioxidläckage, bör den fortsatta utfasningen av gratis tilldelning kunna pausas, så att tilldelningen behålls på föregående års nivå.

CBAM syftar i första hand till att motverka koldioxidläckage på EU inre marknad, men ger inte motsvarande skydd för europeiska producenter som konkurrerar på marknader utanför EU. Möjligheterna att införa en exportlösning som är förenlig med WTO regelverk behöver därför analyseras vidare inom ramen för lagstiftningsprocessen.

Villkor för gratis tilldelning och investeringsplaner för utsläppsminskningar

Heidelberg Materials delar ambitionen att använda gratis tilldelning för att främja investeringar i utsläppsminskningar. Kraven måste dock vara proportionerliga och får inte skapa nya investeringshinder, försämra företagens likviditet eller medföra onödiga administrativa bördor.

Kommissionen föreslår att 80 procent av tilldelningen under en femårsperiod ska fördelas årligen efter att en investeringsplan har godkänts. Återstående 20 procent tilldelas först när det har verifierats att investeringar motsvarande hela tilldelningens ekonomiska värde har genomförts och lett till betydande utsläppsminskningar. Förslaget innehåller vissa undantag, bland annat för särskilt utsläppseffektiva anläggningar och projekt som får stöd genom EU finansieringsinstrument. Trots dessa undantag riskerar den senarelagda tilldelningen att försämra likviditeten och öka finansieringsbehovet. Sektorer som omfattas av CBAM bör därför undantas från detta krav, eftersom

producenter utanför EU inte omfattas av motsvarande investeringsvillkor. Om modellen behålls måste den utformas så att den inte försämrar den europeiska industrins konkurrenskraft.

För cementindustrin är det avgörande att investeringar kan genomföras där de ger störst klimatnytta. Fullskaliga CCS-investeringar kräver betydande kapital och kan inte genomföras samtidigt vid samtliga anläggningar. De är dessutom ofta beroende av gränsöverskridande infrastruktur för transport och lagring av koldioxid. Denna möjlighet behöver utformas så att investeringar kan samordnas och bedömas på företags- eller koncernnivå, med hänsyn till var de ger störst utsläppsminskning och bäst resursutnyttjande. Regelverket bör samtidigt omfatta såväl beprövade åtgärder som ny teknik.

Villkoren för gratis tilldelning måste också ta hänsyn till omständigheter som verksamhetsutövaren inte själv råder över, exempelvis tillgången till infrastruktur för koldioxidtransport och lagring, tillståndsprocesser, gränsöverskridande godkännanden och beslut om offentlig medfinansiering. Förseningar som ligger utanför verksamhetsutövarens rimliga kontroll bör inte medföra att gratis tilldelning går förlorad.

Investeringsplanerna bör omfattas av ett harmoniserat och administrativt effektivt regelverk som minimerar skillnader i nationell tillämpning. Eftersom kommissionen föreslår att planerna ska offentliggöras behöver det också säkerställas att affärshemligheter och andra kommersiellt känsliga investeringsuppgifter skyddas.

För att underlätta finansieringen av särskilt omfattande investeringar bör det dessutom införas en möjlighet till förskotterad gratis tilldelning. En anläggning som genom en fullskalig investering förväntas nå nära nollutsläpp bör, efter ett styrkt investeringsbeslut, kunna få minst 50 procent av gratis tilldelning som den annars skulle vara berättigad till under de två följande femårsperioderna i förskott.

Riktmärken

Riktmärkesreglerna bör ge större transparens och planeringssäkerhet. Framtida beräkningar bör baseras på BATNECC-tekniker och offentliggöras minst tolv månader innan de börjar tillämpas, så att verksamhetsutövare kan bedöma konsekvenserna för gratis tilldelning, produktionsbudgetar och investeringsbeslut.

3.3 Finansiering

Heidelberg Materials välkomnar kommissionens förslag om att inrätta en europeisk finansieringsmekanism för industriell klimatomställning (Industrial Decarbonisation Bank), med Investment Booster som en första fas. Instrumenten bör prioritera investeringar som kan ge betydande utsläppsminskningar men där höga kostnader och risker försvårar genomförandet. Detta gäller särskilt storskaliga CCS-projekt, där omfattande investeringar och beroenden av gemensam infrastruktur innebär stora ekonomiska risker, inte minst för de aktörer som är först med att införa tekniken.

Heidelberg Materials välkomnar särskilt förslaget om ett bindande krav på att medlemsstaterna ska använda minst 50 procent av relevanta intäkter från EU ETS till prioriterade klimat- och energiåtgärder, däribland industriell omställning. En större andel av intäkterna bör komma de verksamheter som omfattas av utsläppshandelssystemet till del, inklusive genom finansiering av gemensam infrastruktur för transport och lagring av koldioxid i industriella kluster. Medlemsstaterna bör årligen redovisa hur intäkterna har använts för att öka insynen och möjliggöra uppföljning.

För att finansieringsinstrumenten ska få avsedd effekt måste de kunna stödja både investerings- och driftskostnader och vara anpassade till industrins långa investeringscykler. Stöd som betalas ut först efter verifierade utsläppsminskningar är inte tillräckligt för att möjliggöra slutliga investeringsbeslut i kapitalkrävande CCS-projekt. Det behövs därför även stöd som kan täcka en del av de inledande investeringskostnaderna och därmed minska finansieringsbehovet och riskerna i projektens tidiga skeden. Detta kan även kräva anpassningar av EU statsstödsregler.

Differenskontrakt för koldioxid (CCfD) bör ha en löptid på minst 15 år. Den föreslagna avtalsperioden på tio år är för kort i förhållande till de omfattande investeringar och långa återbetalningstider som kännetecknar fullskaliga CCS-projekt. Längre avtalsperioder behövs för att skapa tillräcklig förutsägbarhet och möjliggöra långsiktig finansiering.

Reglerna bör också tydligt ange hur stöd från Industrial Decarbonisation Bank får kombineras med bidrag från Innovationsfonden och andra offentliga finansieringskällor. Förutsägbara regler för kombination av stöd är avgörande för att projekten ska kunna säkra den finansiering som krävs för ett slutligt investeringsbeslut.

Stöd som fördelas genom konkurrensutsatta anbudsförfaranden måste utformas så att tekniker som kräver omfattande processförändringar och ny infrastruktur inte systematiskt missgynnas. Om projekten enbart jämförs utifrån kostnaden per ton minskade utsläpp riskerar nödvändiga investeringar i exempelvis CCS att trängas undan av mindre kostsamma åtgärder, trots att dessa inte ensamma kan eliminera industrins kvarstående processutsläpp. Särskilda budgetramar för vissa sektorer eller tekniker kan därför behövas även inom finansieringsinstrument som i övrigt bygger på konkurrens och teknikneutralitet.

Villkoren för finansiella garantier och återkrav måste samtidigt ta hänsyn till att CCS-projekt är beroende av externa aktörer och infrastruktur. Projektägare bör inte förlora ställda garantier eller beviljat stöd till följd av förseningar i exempelvis transport- och lagringsinfrastruktur för koldioxid som ligger utanför deras rimliga kontroll. För storskaliga projekt som är beroende av gemensam infrastruktur bör det även vara möjligt att använda garantilösningar som omfattar hela det industriella klustret.

Slutligen bör tidsfristen för att påbörja byggarbeten inom Investment Booster förlängas för CCS-projekt; som kräver 5-6 år från beslut om stöd till driftsättning. Sådana projekt kräver ofta omfattande miljöprövningar, samråd, tillstånd för gränsöverskridande koldioxidtransporter och andra

myndighetsbeslut. Dessa processer kan sammantaget ta längre tid än 30 månader, särskilt i medlemsstater där regelverk och infrastruktur för CCS ännu inte är fullt utvecklade.

Slutligen, för sektorer med stora processutsläpp är tillgången till infrastruktur för transport och permanent lagring av koldioxid lika viktig som direkt stöd till enskilda projekt. Sådana investeringar bör därför prioriteras inom EU finansieringsinstrument och, där förutsättningarna är uppfyllda, kunna ges status som projekt av gemensamt europeiskt intresse.

3.4 Permanenta koldioxidupptag

Heidelberg Materials välkomnar att permanenta upptag integreras i EU ETS efter 2030 och att ett centralt europeiskt uppköpsprogram etableras. Detta kan skapa långsiktig efterfrågan på Bio-CCS och bidra till fungerande affärsmodeller för permanenta negativa utsläpp.

För cementindustrin är permanenta koldioxidupptag ett komplement till utsläppsminskningar och kan bidra till att kompensera för kvarstående fossila processutsläpp. Heidelberg Materials anser att företag med flera anläggningar inom EU ETS åtminstone bör kunna använda certifierade permanenta upptag från BioCCS vid andra anläggningar än där upptagen genereras. Detta skulle göra det möjligt att genomföra investeringar där de är mest kostnadseffektiva och samtidigt förbättra de ekonomiska förutsättningarna för BioCCS-projekt.

Heidelberg Materials stöder kommissionens stegvisa modell för att integrera permanenta koldioxidupptag i EU ETS. På längre sikt bör regelverket möjliggöra fullt överlåtbara och handelsbara certifikat för permanenta koldioxidupptag.

Kraven på additionalitet inom EU certifieringsram för koldioxidupptag (CRCF) bör utformas så att offentlig finansiering inte utesluter möjligheten att certifiera permanenta upptag och skapa intäkter från dem. Reglerna bör också beakta de särskilda förutsättningarna för BioCCS, där investeringar i infångning och permanent lagring av biogen koldioxid går utöver den ordinarie verksamheten och därmed är additionella. Reglerna för certifiering och verifiering samt samspelet mellan EU ETS och CRCF behöver vara tydliga, förutsägbara och administrativt effektiva.

Det finns också skäl att ifrågasätta om intäkterna från de föreslagna 250 miljoner utsläppsrätterna samt den kompletterande reserven om 10 miljoner utsläppsrätter kommer att vara tillräckliga för att finansiera den efterfrågade volymen permanenta upptag. Finansieringslösningen behöver därför vara robust, långsiktig och kunna kompletteras med andra finansieringskällor vid behov.

3.5 Inkludering av avfallsförbränning och undantaget för farligt avfall

Kommissionen föreslår att EU ETS utvidgas till att även omfatta avfallsförbränningsanläggningar som hanterar icke-farligt avfall, samtidigt som undantaget för anläggningar som huvudsakligen förbränner farligt avfall behålls. Förslaget är ett steg mot mer likvärdiga konkurrensvillkor mellan olika

verksamheter som förbränner avfall, men riskerar att lämna kvar skillnader i hur fossila koldioxidutsläpp behandlas. Heidelberg Materials (HM) anser därför att undantaget för förbränning av farligt avfall behöver ses över för att säkerställa en mer konsekvent tillämpning av EU ETS.

Kommissionen har i sin konsekvensanalys även undersökt ett alternativ där förbränning av farligt avfall omfattas av EU ETS. En sådan utvidgning skulle enligt analysen bidra till en mer enhetlig tillämpning av principen om att förorenaren betalar och minska risken för konkurrenssnedvridningar mellan olika former av avfallsbehandling. Samtidigt omfattas industriell samförbränning av avfall, exempelvis i cementugnar, som huvudregel redan av EU ETS.

Kommissionens huvudsakliga skäl för att behålla undantaget är att ett pris på koldioxidutsläpp bedöms ha begränsad möjlighet att leda till kostnadseffektiva utsläppsminskningar vid förbränning av farligt avfall. Behandlingen omfattas av särskilda tekniska och rättsliga krav, och möjligheterna att använda andra metoder eller minska utsläppen genom förändrad bränsleanvändning är i många fall begränsade.

Dessa förutsättningar är relevanta, men väcker samtidigt frågor om likvärdiga konkurrensvillkor. Cementanläggningar kan använda farligt avfall som alternativa bränslen, vilket innebär att sådant avfall kan användas både vid industriell samförbränning och i särskilda anläggningar för förbränning av farligt avfall. Fossila koldioxidutsläpp från jämförbara avfallsströmmar kan därmed omfattas av EU ETS när avfallet används som bränsle i en cementugn, men vara undantagna när det förbränns i en anläggning som huvudsakligen behandlar farligt avfall. Detta riskerar att skapa olika ekonomiska villkor för verksamheter som kan behandla samma typer av avfall och därmed påverka valet mellan industriell samförbränning och separat avfallsförbränning.

Undantagets rättsliga avgränsning behöver också vara tydlig. I skäl 73 till kommissionens förslag anges att undantaget fortsatt bör omfatta avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar som *huvudsakligen* förbränner farligt avfall. Samtidigt omfattas samförbränning i cementugnar som huvudregel redan av EU ETS. EU-domstolens dom i mål C-166/23, Naturvårdsverket mot Nouryon Functional Chemicals AB, klargör att särskilda enheter för förbränning av farligt avfall kan vara undantagna från EU ETS även när de är integrerade i en anläggning som omfattas av systemet. Domen innebär däremot inte att all samförbränning av farligt avfall i cementugnar generellt undantas.

Om undantaget behålls bör lagstiftaren se över dess avgränsning för att säkerställa att jämförbara verksamheter behandlas utifrån likvärdiga konkurrensvillkor och en mer konsekvent tillämpning av principen om att förorenaren betalar.

3.6 Samspel med annan EU-lagstiftning

EU ETS behöver samverka med annan EU-lagstiftning för att skapa förutsättningar för industrins omställning och stärka konkurrenskraften. Heidelberg Materials vill särskilt framhålla behovet av:

- Snabbare utbyggnad av infrastruktur för transport och permanent lagring av koldioxid, genom ett effektivt genomförande av förordningen om nettonollindustrin (Net-Zero Industry Act), inklusive snabbare tillståndsprocesser, tillgänglig lagringskapacitet och fungerande gränsöverskridande transportkedjor.
- Stärkt efterfrågan på byggmaterial med lågt klimatavtryck, genom genomförandet av direktivet om byggnaders energiprestanda (EPBD), med ambitiösa gränsvärden för byggnaders klimatpåverkan under livscykeln, samt den nya byggproduktförordningen (CPR). Även förslaget till Industrial Accelerator Act bör utvecklas till ett effektivt verktyg för att stimulera efterfrågan på byggmaterial med lågt klimatavtryck, bland annat genom krav vid offentlig upphandling.
- Konkurrenskraftig fossilfri el och utbyggd energiinfrastruktur, med åtgärder på EU-nivå och nationellt som möjliggör snabbare utbyggnad av fossilfri elproduktion och elnät, kortare anslutningstider samt kostnadseffektiva nätavgifter och konkurrenskraftiga skatte- och avgiftsvillkor.

Dessa förutsättningar är avgörande för att EU ETS ska kunna driva omfattande industriinvesteringar. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför säkerställa ett samordnat, snabbt och ambitiöst genomförande av regelverken och regelbundet följa upp industrins omställningsförutsättningar.

Karin Comstedt Webb
Vice vd Heidelberg Materials Sverige